

Què és emoció

emoció és si algú t'ha dit que ets un referent de la llengua i del país

El lingüista i filòleg Joan Solà va néixer a Bell-lloc d'Urgell el 10 de gener del 1940 i va morir a Barcelona el 27 d'octubre del 2010. En llegim un article sobre l'emoció que emociona.

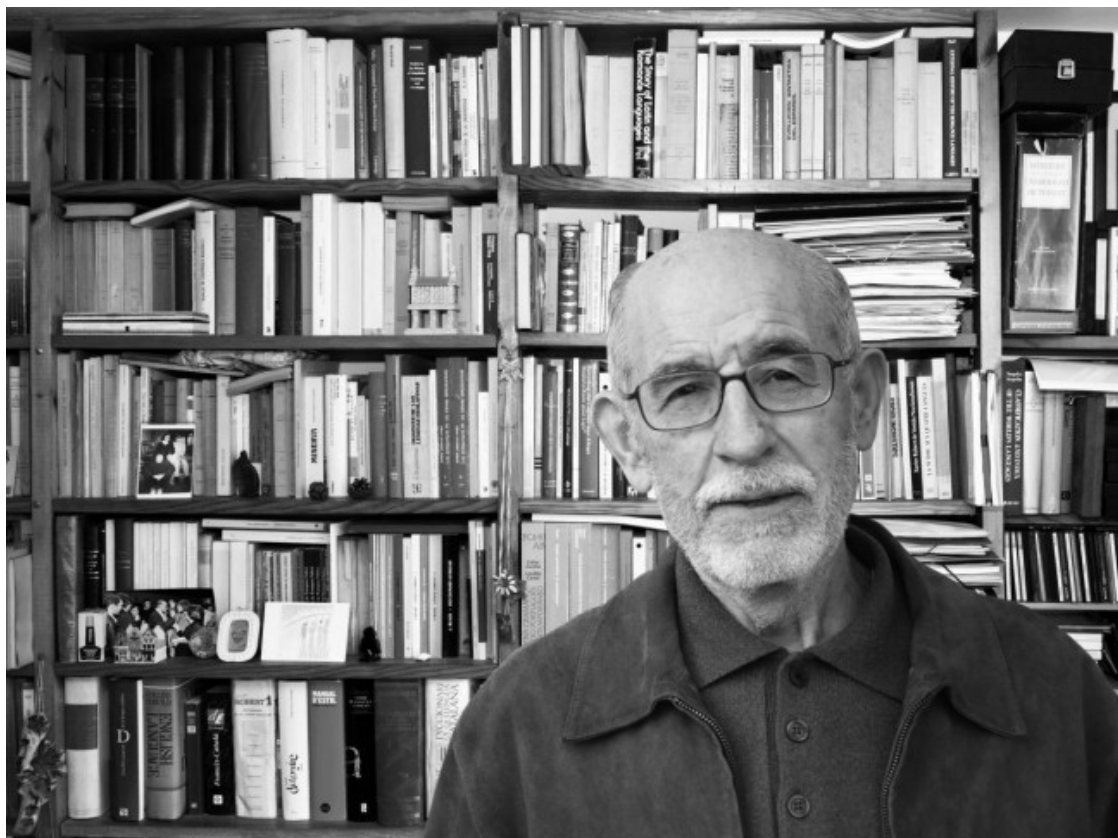

Foto: Universitat de Barcelona

emoció és quan la laura borràs elegantíssima pronuncia una lletania de lloances des del faristol d'aquell palau de la música ple com un ou i tu estàs segrestat darrere l'escenari i aleshores et diuen ara has de sortir i et trobes allà enmig enlluernat pels focus i la gent aplaudeix i aplaudeix i no saps què fer i et mous una mica i sents una cosa un blom aquí dins que sembla que el cor et vol saltar del pit i fas pareteta amb la mà contra la llum però tampoc no veus res només mans frenètiques

aleshores llegeixes dos fulls i tot el palau s'aixeca sense fer soroll i aplaudir aplaudir i tu allà al mig què em passa què els passa què passa i tota la infància i l'adolescència els pares i germans la dona i les filles la universitat i les muntanyes no et vénen al cap no no t'hi poden venir perquè les cames i els genolls no ho resistirien i sents una goteta calenta que et sobreix dels ulls i un altre blom aquí al cor perquè això és emoció

emoció és que un escriptor diu que els teus articles són la cita setmanal obligatòria i un altre diu que

ara en aquest pis ja hi toca el sol i un col·lega afirma que a l'aula ets el bruce springsteen dels grans estadis justament ara que fa un any que cantaves el born to run amb dues col·legues en un estadi del Barça rebotit de bruce springsteen

i una alumna de l'any passat va tenir un gravíssim accident i tu aleshores també estaves estenallat a l'hospital però vas procurar ajudar-la i animar-la i el teu departament també s'hi va bolcar i un dia la vas veure en una conferència caram noia que bé que estàs que valenta que ets i la merixell et mirava amb ulls esbatanats perquè es diu merixell i ara per internet no ha pogut aguantar més i t'ha dit que vostè em va salvar i que mai no oblidaré amb quina tendresa em va tractar i un i un altre i un altre t'anomenen benvolgut mestre i amic i diuen que s'han emocionat com si aquest premi els l'haguessin donat a ells perquè això és emoció

emoció és si algú t'ha dit que ets un referent de la llengua i del país i allà sota els focus no saps què volen dir i penses potser sí potser tots aquests compatriotes necessiten que algú els asseguris que van bé que estimen i defensen allò que s'ha d'estimar i defensar i es pensen que aquest ets tu ai pobrets si jo tampoc no sé d'on vinc ni on vaig ni què he de fer amics i també jo necessito que em doneu una mà per continuar estudiant aquesta llengua entranyable per preparar les classes fins a les hores petites per estar segur que cal denunciar la mentida la violència els sarcasmes les humiliacions que pateix la nostra pàtria la nostra llengua i les «prudències» dels nostres dirigents

les desercions d'aquest i de l'altre i de vegades de tots plegats i que necessitem refer la nostra autoestima i dir prou ja n'hi ha prou contra la violència feroç que anomenen democràcia i plantem cara d'una vegada contra la subordinació del nostre poble a cap altre poble de la nostra llengua a cap altra llengua que això és la suprema emoció

(juny del 2009)